

Børn tages i Betragtning — man faar et klart Indtryk af Betydningen heraf ved at gennemgaa Lovforslagets Bemærkninger om de Ansøgere, som er optaget „med Betingelse“ —, vil det polske Element antagelig vise sig at præge Lovforslaget lige saa stærkt, om ikke stærkere, end det svenske. Endnu kan til Belysning af Forholdet mellem de forskellige Nationaliteter nævnes, at Tallet paa Ansøgere fra *Norge*, der i Aar er. 33, i 1912 var 38.

Over Ansøgenes *Aldersfordeling* gav Indenrigsministeren ved Lovforslagets Fremsettelse følgende Oversigt: 11 under 15 Aar (o: Børn, der søger Indfødsret sammen med deres Mødre), 145 mellem 15 og 30 Aar, 147 mellem 31 og 40 Aar, 179 mellem 41 og 50 Aar, 149 mellem 51 og 60 Aar, 56 mellem 61 og 70 Aar og 6 over 70 Aar. Fordelingen er ikke synderlig forskellig fra den tilsvarende Fordeling af Ansøgerne paa Loven af 1912, som blot har lidt flere i de ældste Aldersklasser, lidt færre i Gruppen 51—60 Aar.

Endvidere oplyste Ministeren, at 505 af de paa Forslaget optagne Personer er Mænd, 188 Kvinder. Procenttallet af kvindelige Ansøgere, der plejer at ligge omkring 30, er i Aar 27.

Udvalget har som sædvanlig foretaget en Undersøgelse af Indfødsretsansøgenes Fordeling efter *Opholdssted*. Det fremgaar heraf, at 277 ved Ansøgningens Indgivelse boede i København og 32 paa Frederiksberg, medens 103 havde deres deres Hjem i Købstæderne, 281 i Landdistrikterne. Det kunde synes, som om Hovedstaden herefter indtager en noget mindre dominerende Plads som Hjemsted for Indvandrerne end de foregaaende Aar, thi selv om man til Hovedstadsgruppen henregner 61, som bor i Nabokommuner til København og Frederiksberg — deraf 25 i Gentofte, 12 i Gladsaxe, 12 i Lyngby-Taarbæk —, naar Procenttallet for Ansøgere fra Hovedstaden og dens Omegn ikke højere end til 53, medens det plejer at ligge omkring 60.

Om *Varigheden af Ansøgenes Ophold* her i Landet viser Udvalgets Undersøgelse, at 177 (25 pCt.) har boet i Danmark i mere end 30 Aar, 476 i et Tidsrum, der

ligger mellem 12 og 30 Aar, og 40 i kortere Tid end 12 Aar. Blandt de sidste er 10 Svenskere og 8 Nordmænd, som alle opfylder Kravet om mindst 10 Aars Ophold (201 af samtlige 219 Skandinaver har altsaa opholdt sig her mindst 2 Aar længere end det krævede Mindsteaaremaal); de øvrige er Børn, der søger Indfødsret sammen med deres Mødre, nogle Ansøgere fra Grænseegnene og enkelte af dansk Afstamning.

Ved en Fordeling af Ansøgerne efter deres *Livsstilling* har man betragtet 142 som Haandværkere og 53 som handlende. Den største Gruppe omfatter Industri- og Transportarbejdere, Landarbejdere, Arbejdsmand og tjenende. Til denne Gruppe er henregnet 250, medens 248 er henført til en Gruppe, der omfatter Ansøgere i forskellige andre Livsstillinger eller uden opgivet Erhverv. — 110 ejer fast Ejendom her i Landet.

Endelig har Udvalgets Undersøgelse taget Sigte paa at oplyse, hvor mange af de paa Lovforslaget optagne Personer der har modtaget *offentlig Hjælp*. Der viser sig at være fortsat Nedgang i Tallet paa egentlig fattigunderstøttede, nemlig fra 32 af 666 i Forfjor og 24 af 631 i Fjor til 8 af 693 i Aar. I 4 af disse Tilfælde er Hjælpen tilbagebetalt, i 3 er den ydet for mange Aar siden, i 1 skyldes den Sanatorieophold, og Udvalget har ikke haft noget at indvende imod, at disse Ansøgere faar dansk Indfødsret i Aar. — 24 (i Fjor 25, i Forfjor 28) har modtaget Fattighjælp, der ikke medfører dennes sædvanlige Virkninger, og som efter de gældende Regler ikke betragtes som Naturalisationshindring. — Endelig har 31 faaet Hjelpekassehjælp. Tallet er forholdsvis lille (i Fjor 96, i Forfjor 123) og Beløbene i Almindelighed smaa, idet de 18 har faaet mindre end 100 Kr., 3 mellem 100 og 200 Kr. og 5 mellem 200 og 300 Kr. Kun i 4 Tilfælde overstiger Hjælpen 500 Kr., og i disse Tilfælde har Ansøgerne særlig Tilknytning til Danmark gennem deres Afstamning.

Fra Indenrigsministeriet har Udvalget